

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje groen. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Wat is een naam? Shakespeare tilde er indertijd niet zo zwaar aan. Toch kan ik me voorstellen dat iemand die een naam voert met een negatieve klank, deze laat veranderen. Vogels hebben die mogelijkheid niet. Nadat ze ondermeer door Linnaeus van hun naam zijn voorzien zitten ze daar aan vast. Ook al klinkt die naam nog zo vervelend in onze oren. Pogingen van enkele biologen om bijvoorbeeld een roofvogel voortaan stootvogel te gaan noemen zijn dan ook mislukt. Ik zou me kunnen voorstellen dat je als vogel met een naam als: Slechtvalk, Kwak en Kiekendief nog wel kunt leven. Als je echter als Pestvogel en Rotgans bent geregistreerd lijkt me dat wat minder aardig. Terwijl beide vogelsoorten juist zulke aardige beestjes zijn. Over de Pestvogel zullen we deze maal niet hebben. Om deze vogel hier te zien zijn we afhankelijk van invasies uit het hoge noorden.

Met de Rotgans is dat anders gesteld. Ook die brengt de zomer in het hoge noorden door, maar zakt in de winter af naar gematigde streken. Voorzover ze in ons land niet op de Waddeneilanden blijven hangen zien we ze hier in

het najaar langs trekken. Op weg naar Zeeland waar ze overwinteren. Tenzij het hier te bar wordt en ze nog wat verder naar het zuiden afzakken. Elk jaar is het weer een genot om de Rotganzen over zee te zien vliegen. Soms in de bekende V-vorm die we van alle ganzen kennen. Maar vaak ook in een lange rij achter elkaar. Een kleine, slanke vogel die meer aan een eend dan aan een gans doet denken. Opvallend is daarbij het witte 'kontje', een helderwitte vlek op de staart. Een bijzondere ervaring met Rotganzen hadden we eens op het eiland Öland in Zweden. We stonden daar met een groep op een camping en hadden zicht op de brug, die het eiland met de vaste wal verbindt. Grote groepen Rotganzen trokken, over het water, naar het noorden, op weg naar hun broedgebieden. Bij de brug aangekomen namen sommige groepen ganzen op en vlogen over de brug. De meeste vogels echter vlogen onder de brug door. Dat was heel apart om te zien, zeker toen we later op de brug zijn gaan staan en de vogels dus onder ons door trokken.

Rotganzen overwinteren al heel lang in ons land. Een volkssprookje vertelt al dat de Eendenmossel (een schelpdier) de eieren van de Rotgans zijn. In de jaren dertig kregen deze ganzen het echter te kwaad. Zij leefden hier voornamelijk van Zeegras. Een plant die in zee groeit met lange smalle bladeren. Voorzover het niet door de ganzen werd opgegeten werd dit Zeegras gebruikt voor het opvullen van kinderbedjes. Ik herinner me het spul ook als vulling voor keukenstoelen. Over deze vulling werd dan stukje kunstleer aangebracht. Dat Zeegras verdween op een bepaald moment door een ziekte waarna we in Nederland in de winter vrijwel zonder Rotganzen zaten. Gelukkig zagen de beesten kans om over te schakelen op ander voedsel. Ze nemen nu ook genoeg met gras dat gewoon op het land groeit.

Na deze aanpassing zijn er weer Rotganzen in ons land. Meer dan ooit tevoren. Soms verblijft vrijwel de hele wereldpopulatie op ons grondgebied. Wij kunnen ze dus weer op ons rondje tegenkomen als ze in het voor- en najaar over zee trekken. Ik blijf alleen nog met die nare naam zitten. Ik vind het helemaal geen rotgans.

Muizen

René Wanders

Het is bruin, het is klein en het schiet rakelings voor je weg. Dat is de indruk, die de meeste mensen krijgen van een muis.

Muizen zijn bij ons niet echt geliefd en meestal associëren wij ze met opengeknaagde pakken eten en vieze keutels in de keukenkast. De meeste mensen kennen eigenlijk ook maar één soort muis, de huismuis, die ze als ze hem buiten zien nog wel eens willen